

foreslaas det, at samtlige Grunde i Frihavnen, altsaa ogsaa i dens industrielle Del, fritages for kongelige Statter og Byrder, medens det af Landstinget i forrige Rigsdags-samling var vedtaget, at denne Fritagelse kun skulde gives for Arealerne i den merkantile Del af Frihavnen.

I Henhold til det af Banken fremjatte Forlangende er der derhos i Paragraffen tilset Jorslag om, at de Aktieselskabet tilhørende Kæbhuje og Skure i Frihavnen samt Aktieselskabets og offentlige Institutioners Administrations- og Driftslokaler skulle være fritagne for alle ellers paa Bygninger hvilende Afgifter og Statter saa vel som for Arealstat, heri ikke indbefattet Baudaggift, til Kjøbenhavns Kommune. Den tidligere Bestemmelse om lignende Begunstigelser for de af Havnevesenet paa Frihavnserrainet opførte Bygninger er udeladt, da der efter den nu paatænte Ordning af Driften ikke bliver Spørgsmaal om, at Havnevesenet for egen Regning opfører Bygninger dersteds.

I øvrigt er Paragraffen enslydende med Landstingets Affattelse.

#### Til § 10.

En nødvendig Betingelse for Forretningernes Trivsel i den eventuelle Frihavn er det bl. a., at de der lagrede Varer med størst mulig Lethed kunne gøres til Genstand for Omsætning, særlig Afhændelse og Pant-sætning, for at der gennem saadanne Trans-aktioner kan staves de fornødne Kreditmidler for de handlende. Det var i Erkendelse af deslige Kreditmidlers Betydning, at der allerede ved Loven om Oplagshuje af 23de Februar 1866 for de autoriserede Oplags-hujes Vedkommende gaves Afgang til gennem Udstedelse og Overdragelse af et Bevis at omsætte de i Oplagshujet lagrede Varer; men naar Oplagsbeviser siden denne Lovs Emanation kun ere blevne forholdsviis lidt benyttede, maa Grunden hertil, for saa vidt angaar toldpligtige Varer, der ere tagne paa Kreditoplag, vistnok søges deri, at det offentlige har Pantret i de Varer, hvorpaa Oplagsbeviset lyder, ikke alene for den krediterede Told, Oplæggeren skylder paa disse Varer, men tillige for enhver anden Told-afgift, Oplæggeren er Staten skyldig, saa at Køberen af eller Pantnavereren i et Oplags-bevis ikke har kunnet være sikker paa, at ikke en større eller mindre Del af Varernes Værdi vilde medgaa til Betaling af Tolden. Denne Ulempe er ikke til Stede i en Frihavn, og det er derfor at vente, at Omsætningen af Varer gennem deslige Beviser vil komme til at spille en ikke ringe Rolle i Kjøbenhavns

Frihavn. Man er imidlertid af den An-skuelse, at Bestemmelserne i den omhandlede Lov ikke ganske ville passe for Forholdene i den eventuelle Frihavn. Selv bortset fra, at der i denne i forskjellige Retning maa udkræves større Lethed i Omsætningen m. v. af de paagældende Beviser, kan det forudses, at der vil fremkomme Fordring om, at der i Righed med, hvad der er Tilfældet andetsteds, vil kunne udstedes tvende Beviser for de op-lagte Varer, nemlig et (Lagerbeviset), hvor-igennem Varerne kunne haade afhændes og pantsættes, og et (Garantibeviset, Warrant), hvorigennem alene Pantsætning finder Sted. Denne Ordning, der gør det muligt for Op-læggeren samtidig at disponere over Dele af Varernes Værdi ved Retshandler med flere Personer, er imidlertid ikke hjemlet ved for-ommeldte Lov, hvorefter der ifkun kan udstedes eet Bevis, og da det heller ikke kan antages, at der i Medfør af § 10 af Lov om Friagere og Fridoffer af 4de December 1863 gives Besøje til administrativt at træffe en Ordning, ifølge hvilken Garantibeviser skulle kunne udsærdiges, foreslaas der med-delt Bemyndigelse til ved kongelig Anordning at give et System af Regler om Benyttelsen af Lagerbeviser og Garantibeviser (Warrants) i Kjøbenhavns Frihavn — hvilke Regler ville blive affattede efter lignende Synspunkter som dem, der ere gjorte anvendelige i frem-mede Frihavne, og efter stedfunden For-handling med det eventuelle Aktieselskab — ligesom det ligeledes i Overensstemmelse med Landmandsbankens derom fremjatte Be-gæring foreslaas, at Transport af disse Be-viser skal kunne ske uden Stempel.

#### Til § 11.

Under Behandlingen af Frihavnslovfor-slaget i forrige Rigsdags-samling indsatte Landstinget en Bestemmelse i Forslaget om, at de nærmere Regler angaaende Anlægget af industrielle Etablissemeter i Frihavnen og de Bestemmelser i Lovgivningen, der maatte være nødvendige i Henseende til Ind-førsel af Varer fra Frihavnsomraadet til dansk Toldomraade, skulde fastsættes ved særlig Lov.

Efter at Regeringen nærmere har taget dette Spørgsmaal under Overvejelse, tror man, at der ikke er Anledning til at træffe andre Bestemmelser i omhandlede Henseende end at forbyde Driften af saadanne Etablissemeter paa Frihavnserrainet, hvis færdige Produkt ifølge den nu gældende Toldtarif indgaaer toldfrit til Toldomraadet, medens der til dets Fabrikation benyttes Stoffe, der ere